ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DECIZIA nr.1101 Dosar nr.4085/2/2013

Şedinţa publică de la 7 aprilie 2016

Preşedinte:	Emanuel Albu	- judecător
	Iuliana Rîciu	- judecător
	Carmen Ilie	- judecător
	Anca Sterie	- magistrat asistent

\- - - - - -

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii împotriva Sentinţei nr. 3386 din 5 noiembrie 2013 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică au răspuns recurentul-reclamant Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, reprezentat de consilier juridic .... şi intimatul-pârât Neagu Gheorghe Mircea, reprezentat de avocat ....

Procedura completă.

Magistratul asistent prezintă referatul cauzei, după care:

Nemaifiind alte cereri formulate, Înalta Curte constată pricina în stare de judecată şi acordă cuvântul părţilor prezente în raport cu recursul formulat.

Recurentul-reclamant, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, casarea în tot a sentinţei atacate, cu consecinţa admiterii acţiunii şi reţinerii existenţei calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe intimatul-pârât.

În opinia sa, singura condiţie pe care o impune legiuitorul atunci când face referire ”la casă gazdă de întâlnire” în vederea constatării calităţii de colaborator este aceea de punere voluntară la dispoziţia Securităţii a unui imobil indiferent de natura acestuia, aspect dovedit prin semnarea Angajamentului de către intimatul-pârât la data de 28.10.1985.

În acest sens, prin Decizia nr.5922/2009, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a statuat faptul că atunci când se vorbeşte de constatarea calităţii de colaborator, într-o astfel de speţă, trebuie avut în vedere doar caracterul voluntar de punere la dispoziţia Securităţii a unui spaţiu.

Subliniază că intimatul-pârât era cadru militar în structurile Ministerului Apărării Naţionale şi nicidecum în cele ale organelor de securitate, fiind greu de crezut că o persoană care avea grad militar nu ştia ce presupune sintagma”probleme de serviciu”, anume că se referea la activităţi specifice muncii de culegere de informaţii, în special culegerea de informaţii prin

intermediul surselor, în cauză fiind îndeplinite condiţiile prevăzute de art.2 lit.b teza a IV-a din O.U.G. nr.24/2008.

În susţinerea celor învederate, depune jurisprudenţă.

Intimatul-pârât, prin avocat, solicită respingerea recursului ca nefondat şi, menţinerea hotărârii atacate ca fiind temeinică şi legală, urmând ca instanţa să aibă în vedere argumentele expuse pe larg în întâmpinarea depusă la dosar.

În esenţă, arată că, în cauză, nu sunt îndeplinite cumulativ condiţiile prevăzute de art.2 lit.b) teza finală din O.U.G. nr.24/2008 şi redând situaţia de fapt expusă pe larg în întâmpinare, arată că, din conţinutul Angajamentului semnat de către intimatul-pârât la data de 28.10.1985, rezultă că i-a fost solicitată punerea la dispoziţie a garsonierei pentru rezolvarea unor probleme de serviciu, pe de o parte, iar, pe de altă parte, că nu a avut reprezentarea exactă asupra scopului pentru care urma să fie folosit garsoniera.

Conchizând, precizează că din înscrisurile depuse la dosar nu rezultă calitatea de colaborator al securităţii şi nu sunt întrunite cerinţele de a conţine informaţii prin care au fost denunţate activităţi şi aptitudini potrivnice regimului comunist şi care să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Înalta Curte, în baza art.394 şi art.395 din Codul de procedură civilă, rămâne în pronunţare.

ÎNALTA C U R T E,

1.Circumstanţele cauzei

1.1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a de contencios administrativ şi fiscal, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Neagu Gheorghe Mircea, constatarea calităţii acestuia de colaborator al Securităţii.

1.2. Soluţia instanţei de fond

Prin Sentinţa nr.3386 din 5 noiembrie 2013 Curtea de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a Contencios Administrativ şi Fiscal a respins acţiunea formulată de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii .

Curtea a reţinut, în esenţă, că punerea de către pârât la dispoziţia securităţii a garsonierei nu a fost făcută în mod voluntar, în concordanţă cu scopul pentru care organele de securitate urmăreau efectuarea operativă a întâlnirilor surselor cu reţeaua informativă, ci convins că era necesară pentru rezolvarea problemelor de serviciu, apreciind că nu sunt întrunite condiţiile cumulative prevăzute de art.2 lit. b) teza finală din OUG nr.24/2008.

2.Calea de atac exercitată

2.1.Împotriva Sentinţei nr. 3386 din 5 noiembrie 2013 pronunţată de Curtea de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a civilă, de contencios administrativ

şi fiscal a formulat recurs Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii pentru motive încadrate în dispoziţiile art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă.

2.2. Procedura de examinare a recursului în completul de filtru

Raportul întocmit potrivit prevederilor art. 493 alin. (2) şi (3) din Codul de procedură civilă, republicat, a fost analizat în completul de filtru şi comunicat părţilor potrivit Încheierii de şedinţă din data de 12 noiembrie 2015, potrivit art. 493 alin. (4) din Codul de procedură civilă, republicat.

Totodată, prin Încheierea de şedinţă din data de 29 februarie 2016, recursul a fost admis în principiu şi a fixat termen la data de 7 aprilie 2016 pentru judecarea în fond a recursului.

3.Soluţia şi considerentele Înaltei Curţi, potrivit prevederilor art. 496 – 499 din Codul de procedură civilă, republicat

3.1.Recursul este întemeiat, fiind admis pentru considerentele care vor fi prezentate în continuare

3.2.Aşa cum s-a arătat la pct. 1.2. al acestei decizii, Curtea de apel a respins ca neîntemeiată acţiunea formulată de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii în temeiul prevederilor art. 11 din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, reţinând, în esenţă, că punerea de către pârât la dispoziţia fostei Securităţi a garsonierei nu a fost un act făcut în mod voluntar şi în scopul efectuării de întâlniri a surselor cu reţeaua informatică, ci fiind convins că, garsoniera era necesară pentru rezolvarea problemelor de serviciu, astfel încât nu sunt îndeplinite cerinţele art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

3.3.În recursul formulat, aşa cum s-a arătat la pct. 2.1. al acestei decizii, autoritatea publică reclamantă a invocat motivul de recurs prevăzut la art. 488 alin. (1) pct. 8 din Cod procedură civilă, republicat.

În cererea de recurs, în esenţă, au fost susţinute următoarele critici:

-cerinţele art. 2 lit. b) ultima teză din O.U.G. nr. 24/2008 sunt îndeplinite, instanţa de fond reţinând fără temei contrariul;

-garsoniera deţinută, a fost pusă de pârât în mod benevol la dispoziţia organelor de securitate, potrivit angajamentului pe care l-a dat la data de 28 octombrie 1985;

-locuinţa respectivă a fost folosită în scopuri conspirative de către organele de securitate, în perioadele când pârâtul, cadru militar şi sportiv la Clubul Steaua, era plecat în turnee de concurs în ţară sau străinătate.

În concluzie, a cerut admiterea recursului şi admiterea acţiunii, cu consecinţa că pârâtul a fost colaborator al fostei Securităţi prin punerea voluntară la dispoziţia acelui organ a locuinţei, înlesnind în acest mod culegerea de informaţii de la alte persoane.

3.4. Într-adevăr, potrivit art. 2 lit. b) ultima frază din OUG nr. 24/2008, „colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea(...)”.

În cauză, este probat că pârâtul, sportiv şi cadru militar la Clubul Steaua al Ministerului Apărării, şi-a dat acordul să sprijine organele de securitate punând garsoniera pe care o deţinea la dispoziţia organelor de securitate, în mod benevol, după cum rezultă din „Angajament"-ul olograf dat la 28 octombrie 1985, ofiţerului de securitate care răspundea de activitatea informativă a Clubului Steaua.

În cursul judecăţii în faţa primei instanţe, precum şi prin întâmpinarea depusă în faza recursului, intimatul – pârât a susţinut în mod constant că nu a avut cunoştinţă de adevăratul scop urmărit de organul de securitate, susţineri neconvingătoare şi neprobate, în opinia instanţei de recurs.

Este adevărat că, în angajamentul pe care l-a scris şi semnat la data de 28 octombrie 1985, s-a menţionat că punerea la dispoziţia organului de securitate a garsonierei se face „pentru rezolvarea problemelor de servici", dar intimatul - pârât era la acea dată cadru militar, sergent major în cadrul Ministerului Apărării şi respectiv la Clubul Steaua, cunoscând că lt.mj. B.C. era ofiţerul de informaţii care avea ca obiectiv acest club sportiv. Deci, altfel spus, intimatul – pârât cunoştea la acea dată ce însemna „rezolvarea problemelor de servici".

Că este aşa, anume că prin angajamentul dat şi prin punerea la dispoziţie a garsonierei se angajase într-o activitate conspirativă, rezultă cu evidenţă din însăşi menţiunile consemnate personal în „Angajament", unde s-a precizat că „în acelaşi timp, mă angajez să nu divulg secretul acestui ajutor (...)".

Pe de altă parte, din înscrisurile aflate la dosarul de fond, rezultă că, în perioada 1985 - 1989, locuinţa respectivă a fost folosită de organele de securitate pentru întâlniri cu informatorii, indicaţi cu numele conspirative în evidenţele întocmite de ofiţerul de informaţii.

Astfel fiind, rezultă că instanţa de fond a pronunţat o soluţie netemeinică şi nelegală, cu interpretarea şi aplicarea greşită a prevederilor art. 2 lit. b) ultima frază din OUG nr. 24/2008.

Rejudecând cauza, potrivit considerentelor de mai sus, acţiunea formulată de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii va fi admisă şi se va constata că pârâtul are/a avut calitatea de colaborator al fostei Securităţi.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii împotriva Sentinţei nr. 3386 din 5 noiembrie 2013 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Casează sentinţa recurată.

Admite acţiunea şi constată calitatea de colaborator al Securităţi a reclamantului Neagu Gheorghe Mircea.

Definitivă.

Pronunţată în şedinţă publică, astăzi 7 aprilie 2016.

JUDECATOR,	JUDECATOR,	JUDECATOR,
Em.Albu	I.Rîciu	C.Ilie

MAGISTRAT ASISTENT,
A.Sterie

Red.Em.A.
Tehnored. C.G.
4 ex.

SECŢIA Cont. adm.
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat la dosarul acestei instanţe Nr. 4082/2/2013 se legalizează de noi GREFIER cu mențiunea definitivă. scutit taxe